

Staten van Aruba
Rechtsjäär 2008-2009 - 648

ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer (AB 2000 no. GT 10) en de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1) (opschoning tekst algemene bepalingen, aanvullende vrijstellingbepalingen en herstel wijziging)

STATEN VAN ARUBA			
Ingek.	24 JUNI 2009		
Volgnr.	IS/036/08-09		
Par.			

AANBIEDING

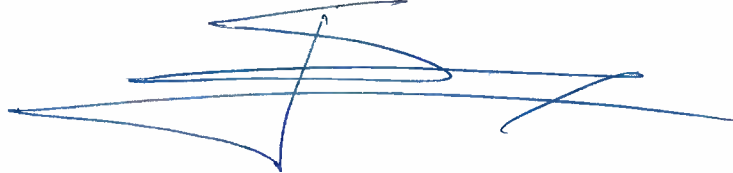
no. 1

De regering van Aruba biedt aan de Staten ter goedkeuring aan een ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer (AB 2000 no. GT 10) en de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1) (opschoning tekst algemene bepalingen, aanvullende vrijstellingbepalingen en herstel wijziging).

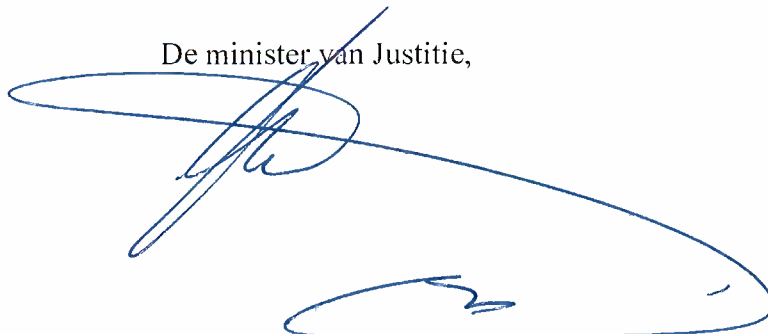
Oranjestad, 18 JUN 2009

De minister van Financiën
en Economische Zaken,

De minister van Justitie,

Staten van Aruba
Rechtsjäär 2008-2009 - 648

Landsverordening tot wijziging van de
Landsverordening in-, uit- en doorvoer
(AB 2000 no. GT 10) en de
Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1)
(opschoning tekst algemene bepalingen,
aanvulling vrijstellingsbepalingen en
herstel wijzigingen)

ONTWERP

no. 2

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Aruba,

In overweging genomen hebbende:

- dat het wenselijk is diverse artikelen van de algemene bepalingen van de Landsverordening in- uit- en doorvoer (AB 2000 no. GT 10) te doen vervallen c.q. aan te passen aan latere regelgeving, alsmede om de vrijstelling van invoerrechten voor bepaalde categorieën bedrijven die in eerste levensbehoeften voorzien vast te leggen;
- dat het voorts wenselijk is een vrijstelling van invoerrechten voor het Land vast te leggen;
- dat het verder wenselijk is ter bevordering van het investeringsklimaat om vrijstelling van invoerrechten in te voeren voor ondernemingen die hun activiteiten in het buitenland staken om deze in Aruba te gaan ontplooiën;
- dat het ten slotte wenselijk is gebleken de bij landsverordening van 17 november 1998 (AB 1998 no 81) in de belastingwetgeving aangebrachte wijzigingen ongedaan te maken, aangezien enerzijds deze niet tijdig door de douane werden toegepast en anderzijds tevoren niet vermoede nadelen bevatten;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening in-, uit- en doorvoer (AB 2000 no. GT 10) wordt gewijzigd als volgt:

- A. de artikelen 4 en 5 vervallen;
- B. in artikel 9 wordt het woord "stoomvaartmaatschappijen" vervangen door: scheepvaartmaatschappijen;
- C. artikel 11 komt te luiden:

Artikel 11

1. Het is verboden goederen in te voeren anders dan via de zeehavens in de Paardenbaai, te Barcadera en te San Nicolaas, alsmede via de luchthaven Aeropuerto Reina Beatrix.

2. De Inspecteur kan ontheffing verlenen van het verbod, bedoeld in het eerste lid, behoudens ten aanzien van accijnsgoederen. Aan de ontheffing kunnen voorwaarden, voorschriften en beperkingen worden verbonden, op niet-naleving waarvan intrekking van de ontheffing volgt.

- D. in artikel 18, tweede lid, wordt het woord "stoomschepen" vervangen door: schepen;
- E. in artikel 40, tweede lid, wordt het woord "stoombootdiensten" vervangen door: scheepsdiensten;
- F. in artikel 41, eerste lid, wordt het woord "stoomschepen" vervangen door: schepen en het woord "stoomvaartondernemingen" vervangen door: scheepvaartondernemingen;

G. in artikel 122, tweede lid, worden de woorden “een jaar” vervangen door: vijf jaren;

H. artikel 128, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:

1°. in ten 6° worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. onderdeel a komt te luiden:

a. de onderstaande goederen, mits bij de aangifte ten invoer kan worden aangetoond dat zij bestemd zijn om uitsluitend gebruikt te worden ten behoeve van de bedrijfsmatige uitoefening van de land- en tuinbouw, visserij, imkerij en vee- of visteelt:

I. tractoren als bedoeld in post 87.01, en vissersvaartuigen als bedoeld in post 89.02, alsmede overige daarbij benodigde of te gebruiken machines en zware werktuigen;

II. materialen, te gebruiken bij de bouw van andere opstallen dan woningen en kantoorgebouwen;

III. materialen, te gebruiken bij de afrastering van terreinen;

IV. fokdieren van zuiver ras, alsmede zaai- en plantgoed;

V. chemicaliën, te gebruiken bij de bevordering van de visteelt en het bewerken van grond voor de land- of tuinbouw of de bescherming van zaai- en plantgoed;

b. in onderdeel f worden de woorden “telegrafische verbindingen” vervangen door: telecommunicatie-verbindingen;

c. onderdeel g komt te luiden:

g. machines, werktuigen, materialen en benodigdheden, alsmede onderdelen en toebehoren van machines en werktuigen,

ingevoerd door elektriciteit- en water-productiemaatschappijen die benodigd zijn voor de opwekking, respectievelijk de productie van elektriciteit en water, de voortgeleiding van elektriciteit en de distributie van elektriciteit en water, voor zover deze ter beschikking staan van een ieder die daarvan gebruik wenst te maken; ;

d. na onderdeel m wordt een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:

n. machines, werktuigen, materialen en benodigdheden, alsmede onderdelen en toebehoren van machines en werktuigen, ingevoerd door olieraffinaderijen bestemd voor de raffinage van ruwe olie; ;

2°. ten 7° komt te luiden:

7°. a. machines, bestemd voor een industriële onderneming;

b. grondstoffen, hulpstoffen, halffabrikaten en andere goederen, bestemd voor een industriële onderneming die deze goederen verwerkt, bewerkt of samenvoegt tot een nieuwe product;

c. grondstoffen en halffabrikaten, uitsluitend bestemd om in een bedrijf in het binnenland te worden gebruikt voor de vervaardiging van drukwerk; ;

3°. de punt aan het eind van ten 11° wordt vervangen door een puntkomma waarna twee nieuwe onderdelen worden toegevoegd, luidende:

12°. goederen toebehorend aan een bedrijf dat zijn activiteiten in het buitenland definitief staakt om soortgelijke activiteiten in Aruba te ontplooiën;

13°. goederen ingevoerd door het Land. ;

I. in artikel 128a komt het bedrag "Afl. 0,50" te luiden: Afl. 25,-;

J. artikel 128c komt te luiden:

Artikel 128c

1. De Minister kan ontheffing verlenen van de verplichting tot betaling van invoerrecht bij de invoer van goederen, op grond van het feit dat de goederen een wetenschappelijk doel dienen of internationale betrekkingen, waaronder het Koninkrijksbelang, zulks wenselijk maakt.

2. Aan een ontheffing als bedoeld in het eerste lid, worden voorwaarden, voorschriften of beperkingen verbonden, die met het oog op een richtige naleving van deze landsverordening wenselijk zijn.

K. in artikel 146 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. het eerste en tweede lid komen te luiden:

1. De doorvoer geschiedt slechts ten aanzien van goederen waarvan de invoer niet verboden is, en langs de plaatsen, in artikel 11 genoemd, behoudens de bij wettelijke regeling vastgelegde uitzonderingen.

2. De doorvoer met vaartuigen en luchtvaartuigen, die niet volgens een door de Inspecteur erkend geregeld vaarplan een dienst onderhouden tussen Aruba en een plaats van bestemming van de goederen, geschiedt slechts met vergunning, voor elk geval afzonderlijk te verlenen, door de Inspecteur.

2°. het tweede lid vervalt;

L. in artikel 159, tweede lid, wordt het woord "stoomvaartondernemingen" vervangen door: scheepvaartondernemingen;

M. in artikel 188, tweede lid, wordt het woord "stoomvaartdienst" vervangen door: scheepsdiensten.

Artikel II

In artikel 57, eerste lid, van de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. ten 20° komt te luiden:

- 20°. de vergunningen, bedoeld in artikel 146, tweede lid, van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer, voor zover gesteld ten name van ondernemingen die niet in een vrije zone van Aruba gevestigd zijn:
- a. voor elke collo, inhoudende niet meer dan 10.000 stuks sigaretten of niet meer dan 10 liters gedistilleerd: twee florin vijftig;
 - b. voor elke collo, inhoudende meer dan 10.000 stuks sigaretten of meer dan 10 liters gedistilleerd: twee florin vijftig, welk bedrag voor elke meerdere hoeveelheid van 10.000 stuks sigaretten of gedeelte van dit aantal of voor elke meerdere hoeveelheid van 10 liters gedistilleerd of gedeelte van deze hoeveelheid wordt vermeerderd met een bedrag van twee florin vijftig;
 - c. voor elke honderd kilogram bruto van een partij goederen, niet vallende onder a of b: twee florin vijftig, waarbij het brutogewicht naar boven wordt afgerond op het eerstvolgende honderd kilogram.

B. ten 20° vervalt.

Artikel III

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba, en werkt terug wat betreft:

- artikel I, onderdeel H, ten 1°, onderdeel c, tot en met 1 oktober 1997;
- artikel I, onderdeel H, ten 1°, onderdeel d, tot en met 1 december 1998;

- artikel I, onderdeel H, ten 2°, ten 7°, onderdeel a, tot en met 28 mei 1999;
- artikel I, onderdeel H, ten 2°, ten 7°, onderdeel c, tot en met 1 september 2000;
- artikel I, onderdeel K, ten 1° en artikel II, onderdeel A tot en met 9 december 1998;
- artikel I, onderdeel K, ten 2°, en artikel II, onderdeel B, tot en met 1 januari 2008.

Gegeven te Oranjestad,

De minister van Financiën en Economische Zaken,

De minister van Justitie,

Staten van Aruba
zittingsjaar 2008-2009-648
DWJZ/05-005

Landsverordening tot wijziging van de
Landsverordening in-, uit- en doorvoer
(AB 2000 no. GT 10) en de
Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1)
(opschoning tekst algemene bepalingen,
aanvulling vrijstellingsbepalingen en
herstel wijzigingen)

MEMORIE VAN TOELICHTING

no. 3

Algemeen

De Landsverordening in-, uit- en doorvoer (AB 2000 no. GT 10) - verder aan te duiden als LIUD - is, wat een groot aantal van haar artikelen betreft, volkomen verouderd; veelal stamt de tekst nog van vóór de tweede wereldoorlog. Deze landsverordening werd per 1 januari 1986 van de Nederlandse Antillen overgenomen, alwaar de geldende tekst van deze landsverordening in het Publicatieblad van de Nederlandse Antillen, jaargang 1949 no. 46, werd opgenomen. Al geruime tijd wordt gewerkt aan een volledige herziening van deze landsverordening, doch gezien de omvang van het project wordt er niet verwacht dat het op korte termijn gereed zal zijn.

Om die reden is besloten in ieder geval een gedeeltelijke wijziging van voornoemde landsverordening voor te stellen. Daarbij zullen een aantal apert verouderde artikelen worden gewijzigd. Ook zal een al aangebrachte wijziging om nader opgekomen redenen worden geredresseerd. Ten slotte zal het vrijstellingartikel worden aangepast door de bestaande vrijstellingsbepalingen aan te vullen c.q. om twee nieuwe vrijstellingsbepalingen toe te voegen.

Voor de goede orde wil de regering nog met betrekking tot de in dit ontwerp gebruikte woorden opmerken dat zij zich ervan bewust is dat met de invoering van het nieuwe Burgerlijk Wetboek van Aruba de begrippen “goederen” en “zaken” een andere betekenis hebben

gekregen. De regering acht het echter wenselijk, met het oog op de terminologie in de LIUD en de douanepraktijk, om het al op dat gebied ingeburgerde begrip “goederen” te blijven hanteren.

Met betrekking tot de financiële consequenties van het onderhavige ontwerp zij vermeld dat de regering niet verwacht dat deze wijzigingen tot een vermindering van de inkomsten van de overheid zullen leiden. Enerzijds omdat de vrijstellingen al zijn verleend (onderdeel H, ten 1°, onder c en d en ten 2°, onder b), anderzijds omdat met de vrijstelling verwacht wordt ondernemingen aan te trekken, die hier hun activiteiten gaan ontplooiën, welke zijn voordelen zal hebben voor de werkgelegenheid; de inkomsten zullen derhalve via andere wegen binnen komen.

Hierna zal per onderdeel nader op de voorgestelde wijzigingen worden ingegaan.

Artikelsgewijs

Ad Artikel I

Onderdeel A

Dit onderdeel beoogt het doen vervallen van een tweetal artikelen in de LIUD. De voorschriften van artikel 4, eerste en tweede lid, zijn overbodig vanwege de algemene bepalingen van artikel 42 van de Landsverordening materieel ambtenarenrecht (AB 1989 no. GT 37), terwijl aan artikel 5 al lang geen behoefte meer bestaat, aangezien het op grond van de Retributieverordening (AB 1988 no. GT 4) tot stand gebrachte Retributie- en legesbesluit Inspectie invoerrechten en accijnzen (AB 2001 no. 90) al een grondslag biedt om voor vrijwel alle op verzoek verrichte overheidshandelingen retributies of leges te heffen.

Onderdelen B, D, E, F, L en M

Deze wijzigingen betreffen de redactionele verbetering van een verouderd begrip.

Onderdeel C

Het wordt wenselijk geacht het aantal plaatsen waar goederen ten invoer mogen worden aangebracht, uit te breiden en daarmee aan te passen aan de praktijk. Daarbij is de gelegenheid te baat genomen de tekst van het gehele artikel te moderniseren.

Onderdeel G

In dit onderdeel wordt artikel 122, tweede lid, aangepast. Dit artikel regelt de mogelijkheid van navordering van verschuldigde invoerrechten. Het artikel bepaalt in het tweede lid dat, binnen een jaar na betaling, door de Inspecteur nog verschuldigde invoerrechten kunnen worden nagevorderd. In de praktijk is nu gebleken dat dit een zeer korte termijn is, zeker gelet op de navorderingstermijn en de naheffingstermijn die gelden voor de directe belastingen (vide in casu artikel 13, derde lid respectievelijk artikel 16, eerste lid van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10)).

Uit de in de praktijk uitgevoerde controles blijkt dat als er geen juiste betaling plaatsvindt van invoerrechten, dit in veel gevallen op meerdere jaren betrekking heeft. Door de controleurs van de Belastingdienst wordt het als een gemis ervaren dat niet beschikt kan worden over een langere termijn om niet-betaalde invoerrechten in te vorderen. De regering stelt nu voor om de navorderingstermijn van dit artikel gelijk te trekken met de bepalingen hieromtrent in de Algemene landsverordening belastingen.

Onderdeel H, ten 1°

In dit onderdeel wordt een viertal aanpassingen voorgesteld in artikel 128, eerste lid, ten 6°, van de LIUD. Het regelt de uitbreiding van het bestaande pakket aan vrijstellingen en wel ten aanzien van visserij, visteelt- en imkerijactiviteiten, telecommunicatieverbindingen, waterdistributie en olieraffinaderijen.

Onderdeel a bevat een vrijstellingsbepaling voor een aantal onder sub I tot en met sub V omschreven goederen, mits die uitsluitend gebruikt worden ten behoeve van de bedrijfsmatige uitoefening van de land- en tuinbouw, veeteelt, visserij, visteelt en imkerij. Ten aanzien van deze laatste drie soorten goederen bestaan in de huidige situatie geen vrijstellingen.

Voor de visserij geldt op grond van de huidige bepalingen overigens wel dat hun eindproduct (vis) vrij van invoerrecht kan worden ingevoerd; echter, vergeleken met de huidige landbouwvrijstelling, is de vrijstelling voor de visserij veel beperkter. Hiervoor bestaat, naar de regering is gebleken, geen redelijke verklaring, hetgeen ertoe heeft geleid de landbouwvrijstellingen te “vertalen” naar vrijstellingen voor de visserij.

Ditzelfde geldt ook voor de verhouding veeteelt - visteelt; voor die laatste bedrijfstak bestaan ook geen duidelijke regels, die nu wel worden opgenomen. Opgemerkt zij overigens dat het begrip vis ruim moet worden gezien. Zoals ook blijkt uit de hierna volgende uiteenzetting over fokdieren, dienen onder vis ook schaal- en schelpdieren te worden begrepen. De teelt van garnalen of mosselen bijvoorbeeld valt derhalve ook onder de visteelt.

Ook is expliciet het woord imkerij opgenomen. Dit om te voorkomen dat er problemen ontstaan omtrent de vraag, of de imkerij onderdeel uitmaakt van de landbouw (zoals in Nederland). Ook voor een vrijstelling voor deze bedrijfstak ziet de regering aanleiding. Immers, bij imkerij moet niet alleen gedacht worden aan activiteiten om te komen tot de eindproducten honing en was, maar

bijen spelen ook een belangrijke rol bij de bestuiving van bloemen en planten. De imkerij kan (en zal in diverse gevallen), gelet op dat voordeel, in het verlengde van een landbouw- of tuinbouwbedrijf worden uitgeoefend.

Zoals tevoren is opgemerkt, kan de vrijstelling die in onderdeel a wordt geherformuleerd, worden verleend voor de goederen, genoemd onder sub I tot en met sub V. De eis die met betrekking tot al deze goederen wordt gesteld, is dat zij uitsluitend gebruikt worden in een door de belanghebbende uitgeoefend landbouw-, veehouderij-, tuinbouw-, visserij- visteelt- of imkerijbedrijf. Dit houdt in dat de goederen met geen ander doel worden ingevoerd dan om te worden gebruikt in een dergelijk bedrijf. Bij het invoeren van de goederen dient belanghebbende om die reden ten genoegen van de ambtenaren van de Inspectie der invoerrechten en accijnzen aan te tonen dat de goederen inderdaad uitsluitend bestemd zijn voor bedrijfsmatig gebruik in de genoemde bedrijven. Dit zal - ten minste - met zich brengen de overlegging van een uittreksel uit het register van de Kamer van Koophandel en een bewijs van inschrijving, anders dan als hobbyist, bij de Directie Landbouw, Veeteelt en Visserij. Door de ambtenaren van de Inspectie der invoerrechten en accijnzen zal achteraf worden gecontroleerd, of de goederen inderdaad zijn aangewend voor het doel waarvoor zij zijn aangegeven.

In het onderhavige ontwerp wordt voorgesteld de invoer van tractoren en vissersschepen vrij te stellen van invoerrecht, d.w.z. de vervoermiddelen die specifiek zijn voor die bedrijfstak, ten behoeve van de uitoefening waarvoor zij worden ingevoerd. Indien het evenwel vervoermiddelen betreft, die ook kunnen worden gebruikt buiten het uitgeoefende bedrijf, dan is geen vrijstelling van invoerrecht mogelijk. Voor een op een landbouwbedrijf te gebruiken pick-up of een voor visserij in te zetten luxe speedboot zal derhalve geen vrijstelling verleend worden op grond van deze bepaling. Deze vervoermiddelen kunnen immers ook voor werkzaamheden buiten het bedrijf of zelfs privé worden gebruikt.

Ook de aanhangers en opleggers die voor een tractor bestemd zijn, en een motor die bestemd is voor een vissersschip, zijn vrijgesteld van invoerrecht, mits aan de voorwaarden wordt voldaan die zijn opgenomen in het onderhavige artikel en in artikel 4 van het Vrijstellingenbesluit (AB 1989 no. GT 55), dat strekt ter uitvoering van artikel 128, zevende lid, van de LIUD. Dit landsbesluit zal na de inwerkingtreding van het onderhavige ontwerp worden aangevuld met een aantal nadere eisen om te komen tot de vrije invoer van de vervoermiddelen, genoemd in sub I van het nieuwe onderdeel a. Sub I bevat ook nog de vermelding van de bij de bedrijfsmatige uitoefening van de land- en tuinbouw, visserij, imkerij en vee- en visteelt gebruikte bijzondere elektrische en mechanische machines en -werktuigen. Het zal hierbij moeten gaan om specifieke apparatuur om grond te bewerken of te verrijken, daarin te zaaien of daarop te oogsten, en om dieren te voederen, te melken, te vangen, etc., welke apparaten in principe uitsluitend als een speciale bestelling uit het buitenland door en voor betrokkene worden ingevoerd. Onder de vrijstelling zullen dus niet vallen de in Arubaanse ijzerwarenbedrijven verkochte handgereedschappen, aangezien daarvan niet, althans niet dan met veel moeite, door de Inspectie gecontroleerd kan worden, of dergelijke producten wel uitsluitend gebruikt zijn of worden voor het doel waarvoor ze werden ingevoerd. Bij een uitbreiding tot die vormen van werktuigen en gereedschappen zou de mogelijkheid tot fraude naar het oordeel van de regering te groot worden.

De invoer van materialen waarmee onroerende goederen worden gebouwd, die uitsluitend benodigd zijn voor de bedrijfsmatige uitoefening van landbouw-, veehouderij-, tuinbouw, visserij-, vis- of bijenteeltbedrijven is vrijgesteld op grond van sub II van het nieuw geformuleerde onderdeel a.

Sub III daarvan verleent vrijstelling voor materiaal dat bestemd is voor de afrastering van terreinen. Dit materiaal kan zowel van ijzer als van kunststof zijn. Ook hierbij geldt als eis dat het materieel wordt gemaakt ten behoeve van het bedrijf dat door de

belanghebbende wordt uitgeoefend, en daarop zal achteraf dienen te worden gecontroleerd.

De vrijstelling voor fokdieren van zuiver ras is geregeld in sub IV; onder begrip “fokdieren” vallen overigens ook vissen en andere orden, zoals de afdeling waartoe de garnalen behoren. Onder deze bepaling kan ook vrijstelling worden verkregen voor de invoer van paarden, mits deze gebruikt worden in de uitoefening van een bedrijf, als bedoeld in het onderhavige artikel. Dit kunnen zowel betreffen paarden die als werkpaarden worden gebruikt (bv. in plaats van tractoren) als paarden die worden gefokt om te worden verkocht voor de slacht als voor andere doeleinden. Paarden die slechts voor het plezier worden gehouden, of die worden gebruikt in een manege of stalhouderij of voor het maken van tochten met toeristen, vallen buiten de vrijstellingsbepaling. Wel zijn producten als zaden, stekken e.d. uitdrukkelijk genoemd, omdat zij voor de landbouw eenzelfde rol vervullen als fokdieren voor de vee- en visteelt.

Chemicaliën die gebruikt worden voor het bewerken van de grond of de daarin groeiende bomen en gewassen bij de bedrijfsmatige productie waarmee de belanghebbende zich bezighoudt, zijn vrijgesteld op grond van het voorgestelde sub V. De bedoelde bedrijfsmatige productie kan ook bestaan uit het produceren van gras bedoeld als veevoer. Aangezien de vrijstellingsbepaling is uitgebreid met de bedrijfstak visteelt kunnen ook chemicaliën die zorgen dat water geschikt wordt voor het gebruik in een visteeltbedrijf, worden vrijgesteld van invoerrecht.

In artikel 128, eerste lid, ten 6°, onderdeel f, wordt het woord “telegrafische verbindingen” vervangen door telecommunicatieverbindingen. In verband met de voortschrijdende techniek, is het wenselijk de bepaling zodanig te wijzigen, dat ook goederen die worden gebruikt bij het bedrijfsmatig toepassen van de nieuwste wijzen van communicatie, vrijgesteld worden van invoerrecht (vide onderdeel b).

Verder wordt in onderdeel c voorgesteld om onderdeel g van artikel 128, eerste lid, ten 6°, zodanig aan te passen dat de daarin

opgenomen vrijstelling voor elektriciteitsmaatschappijen, ook van toepassing zal zijn op waterproductiemaatschappijen. De regering stelt in dit kader bovendien voor om een soortgelijke vrijstelling ook van toepassing te laten zijn op olieraffinaderijen (vide onderdeel d).

Momenteel bevat de LIUD geen regeling voor de vrijstelling voor waterproductiemaatschappijen, terwijl deze wel een vrijstelling voor elektriciteitsmaatschappijen bevat. Het is een feit dat in Aruba geen onderscheid wordt gemaakt tussen waterproductie en elektriciteitsproductie. De productie van elektriciteit en water is een geheel geïntegreerd proces. Bij de productie van elektriciteit wordt water als bijproduct gefabriceerd en vice versa. Hierdoor kan de vraag, of iets bestemd is voor de productie van elektriciteit dan wel van water, niet duidelijk worden beantwoord. In dat licht is het derhalve wenselijk om de vrijstelling ook van toepassing te doen zijn op goederen die bestemd zijn voor de waterproductie. Water en elektra worden als eerste levensbehoefte beschouwd en een toename in de prijzen daarvan heeft effect op alle sectoren van de economie. Daarnaast wordt voorgesteld de formulering van het huidige onderdeel g in die zin te wijzigen dat het naast machines, werktuigen en materialen, tevens onderdelen en toebehoren van machines en werktuigen, zal omvatten. Onder “werktuig” dient in dit kader te worden verstaan de gereedschappen die specifiek benodigd zijn voor het productieproces van elektriciteit of water of voor het raffinageproces.

De onderdelen, werktuigen en toebehoren die voor vrijstelling van invoerrechten in aanmerking zullen komen, hebben een technisch specialistisch karakter, een hoge waarde, en zijn aan een hoge mate van slijtage onderhevig.

De bij de productie van water, elektriciteit en bij het olieraffinageproces te gebruiken gereedschappen die ingevoerd moeten worden, zijn dusdanig specifiek, dat zij enkel en alleen gebruikt kunnen worden bij de productie van goederen in de genoemde processen, terwijl deze bovendien kostbaar zijn. Het is derhalve niet de bedoeling dat eenvoudige gereedschappen zoals

handgereedschappen onder het begrip werktuig, zoals bedoeld in de voorgestelde onderdelen g en n van artikel 128, eerste lid, ten 6° vallen.

Ten aanzien van de uitbreiding van de strekking van dit onderdeel met “onderdelen en toebehoren van machines en werktuigen”, zij allereerst opgemerkt dat in de memorie van toelichting op dit artikel van de LIUD uitdrukkelijk wordt bepaald dat onderdelen en toebehoren van met vrijstelling ingevoerde machines, gereedschappen en werktuigen, bij afzonderlijke invoer worden belast. Dat dit de juiste uitvoeringspraktijk is, wordt bevestigd in de door het Gemeenschappelijk Hof van de Nederlandse Antillen en Aruba gegeven uitspraak van 17 oktober 1995, nummer H. 184/95. In de praktijk is de heffing van invoerrechten op onderdelen die door de elektriciteitsmaatschappij worden ingevoerd niet uitvoerbaar gebleken. Het is een feit dat een groot deel van de goederen die door het elektriciteitsbedrijf worden ingevoerd, bestaan uit onderdelen en toebehoren, dus zou het heffen van invoerrechten een grote kostenpost voor het bedrijf betekenen, die zijn weerslag zal vinden in de aan de consument door te berekenen prijs. Bovendien acht de regering het niet wenselijk de bestaande situatie voort te laten duren, waarin onderdelen en toebehoren gelijktijdig met de machines en werktuigen kunnen worden ingevoerd, zonder dat hierop invoerrechten verschuldigd zijn, terwijl er, indien dit apart geschiedt, wel invoerrechten verschuldigd zijn. Met dit onderdeel wordt de vooromschreven situatie dan ook rechtgetrokken.

Ook wordt in onderdeel d – zoals bovenvermeld - voorgesteld een vrijstelling van invoerrechten voor olieraffinaderijen in de LIUD op te nemen. De regering acht het met het oog op de economische ontwikkeling en het behoud van werkgelegenheid wenselijk om ook voor olieraffinaderijen een vrijstelling - zoals voor de elektriciteitsmaatschappijen en overeenkomstig dit voorstel voor waterproductiemaatschappijen - op te nemen. Aardolie kan net als

water en elektriciteit, worden beschouwd als een energiegoed dat onlosmakelijk verbonden is met het algemeen welzijn van ons land.

Onderdeel H, ten 2°

De strekking van artikel 128, eerste lid, ten 7°, is ingevolge de memorie van toelichting om meer soorten productiebedrijven, die met het oog op door hen te verrichten economische activiteiten grond- en hulpstoffen invoeren, de mogelijkheid te bieden beroep te doen op vrijstelling van invoerrechten. In dit onderdeel wordt voorgesteld om ten 7° in drie onderdelen op te splitsen, namelijk een nieuw onderdeel a, waarin een vrijstelling voor machines bestemd voor industriële ondernemingen wordt gecreëerd, een onderdeel b, met dezelfde inhoud als het huidige ten 7° en een nieuw onderdeel c, inhoudende een vrijstelling voor drukkerijen.

Met onderdeel a wordt beoogd naast de huidige vrijstelling voor grond- en hulpstoffen, ook een vrijstelling in te voeren voor de invoer van machines bestemd voor de industriële onderneming, met het oog op door hen te verrichten economische activiteiten. Onder het begrip machines dient te worden verstaan hetgeen daaronder in het maatschappelijk verkeer algemeen aanvaard wordt. De regering is zich evenwel van bewust dat hierover meer duidelijkheid gewenst is. Met het oog hierop is zij voornemens na de inwerkingtreding van het onderhavige ontwerp het Vrijstellingsbesluit zo spoedig mogelijk aan te vullen.

Deze uitbereiding werd overeenkomstig het besluit van de ministerraad, vooruitlopend op de wetswijziging in de praktijk toegepast. Met deze bepaling wordt voorgesteld deze – voor de burger gunstige bepaling – te formaliseren. Verwezen zij in dit kader naar artikel III.

Voorheen was er een expliciete vrijstellingsbepaling opgenomen voor drukkerijen, die is komen te vervallen met de huidige formulering. Onder de omschrijving van productiebedrijven werd indertijd beoogd ook drukkerijen te blijven omvatten. In de

praktijk is evenwel gebleken dat niet alle in bedrijf zijnde drukkerijen een beroep konden blijven doen op de vrijstelling van invoerrechten, vanwege de in de praktijk ontstane situatie waarin:

- a. niet alle in bedrijf zijnde drukkerijen aan de definitie van “industriële onderneming”¹ konden voldoen daar er geen sprake was van een continu bedrijfsproces; dan wel
- b. de productie van enkele drukkerijen niet onder een andere tariefpost kon worden ingedeeld dan de aan de productie ten grondslag liggende goederen, met als gevolg dat er geen sprake was van een “nieuw product”² als bedoeld in de omschrijving van onder ten 7° of om een nieuw product te maken.

Aangezien het nimmer de bedoeling is geweest om bedrijfstakken die reeds een beroep konden doen op vrijstelling van invoerrechten dat recht te ontnemen, acht de regering het wenselijk om de oude situatie te herstellen door onder ten 7°, een nieuw onderdeel c op te nemen waarin uitdrukkelijk wordt vastgelegd dat de drukkerijen beroep kunnen doen op vrijstelling van invoerrechten.

Onderdeel H, ten 3°

In dit onderdeel wordt voorgesteld om aan artikel 128, eerste lid, twee nieuwe onderdelen toe te voegen. Onder het nieuwe sub 12° is een vrijstellingsbepaling opgenomen ter stimulering van vestiging van buitenlandse ondernemers in Aruba. Tot op heden ontbrak er in de LIUD een expliciete vrijstellingsbepaling voor de vestiging van ondernemingen in Aruba, terwijl deze landsverordening wel voorziet in de vrijstelling van invoerrechten

¹ In artikel 5a van het Vrijstellingenbesluit (AB 1989 no. GT 55) luidt de definitie van “industriële onderneming”: een bedrijf, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening winstbelasting en artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting dat op regelmatige basis in een continu bedrijfsproces met behulp van kapitaalgoederen nieuwe producten voortbrengen.

² nieuw product : een eindproduct dat onder een andere tariefpost in het tarief van invoerrechten wordt ingedeeld, dan de goederen die verwerkt, bewerkt of samengevoegd zijn tot het eindproduct (vide artikel 5a van het Vrijstellingenbesluit (AB 1989 no. GT 55))

voor industriële ondernemingen voor de invoer van grondstoffen, hulpstoffen en halffabricaten. Een belangrijke voorwaarde hierbij is dat deze ondernemingen hun activiteiten in het buitenland definitief moeten hebben gestaakt om soortgelijke activiteiten te komen uitoefenen in Aruba. Onder “goederen” dient in dit kader te worden begrepen de bedrijfsuitrusting, namelijk de kapitaalgoederen en de uitrusting. Hieronder vallen bijvoorbeeld kantoorinventaris, machines, werktuigen en gereedschappen. De regering zal verder van de in artikel 128, zevende lid, opgenomen delegatiebevoegdheid gebruik maken om nadere voorwaarden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vast te leggen.

Voorts wordt in dit onderdeel een vrijstelling van invoerrechten voor het Land ingevoerd (vide ten 13°). Hierbij zij opgemerkt dat in het derde lid van artikel 128 van de LIUD is opgenomen dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald dat er geen invoerrechten zullen worden geheven op goederen aangevoerd ten behoeve van of voor rekening van Nederland of de Nederlandse Antillen, alsmede voor de Gouverneur voor consumptiegoederen voor officiële ontvangsten. Deze vrijstelling is voor Nederland en de Gouverneur vastgelegd in (AB 1989 no. GT 33).³

Er ontbreekt echter een dergelijke wettelijke mogelijkheid van vrijstelling van invoerrechten voor het Land. Toen Aruba in 1986 de Status Aparte kreeg, is helaas verzuimd een dergelijke bepaling wederom op te nemen.

Aangezien momenteel geen vrijstelling van invoerrechten in de LIUD is opgenomen voor het Land, betekent het betalen van invoerrechten door het Land gelijke uitgaven en inkomsten ten aanzien van dezelfde verplichting voor één en dezelfde instantie, namelijk het Land. Het betalen aan zichzelf heeft een negatieve weerslag op de begrotingen van het Land, die hierdoor onnodig vertekend worden. Er

³ Het Enig artikel luidt: Geen invoerrechten of accijnzen worden geheven op goederen aangevoerd ten behoeve of voor rekening van Nederland, alsmede op consumptieartikelen voor door de Gouverneur te houden officiële ontvangsten.

is immers sprake van een kostenstijging enerzijds, waar tegenover anderzijds een opbrengstenstijging voor hetzelfde bedrag plaatsvindt. Deze exercitie is vanuit een budgettair oogpunt bezwaarlijk, aangezien het geen bijdrage levert aan de allocatiefunctie van een begroting – welke een beleidskeuze is van de regering – noch aan de macro-economische functie van een begroting recht doet (hetwelk effect op de Arubaanse economie heeft).

Met het oog op het bovenstaande heeft de regering besloten om een vrijstelling van invoerrechten voor het Land in te voeren, ten einde de hierboven geschetste ongewenste situatie te verhelpen. Voor de goede orde zij vermeldt dat deze vrijstelling uitsluitend zal gelden voor door het Land zelf ingevoerde goederen en niet voor goederen die door tussenkomst van een importeur worden ingevoerd⁴. Alhoewel ook bij aankopen door tussenkomst van een tussenpersoon het Land – weliswaar indirect - invoerrechten aan zichzelf betaalt, heeft de regering besloten om daarvoor geen vrijstelling op te nemen, aangezien het Land dit ook al doet op het moment dat hij een aankoop doet bij een lokale leverancier. De regering zal verder bezien of er behoefte bestaat om het een en ander nog verder uit te werken in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 128, zevende lid.

Onderdeel I

Ten aanzien van dit onderdeel zij vermeldt dat de hoogte van het bedrag dat gerestitueerd kan worden sinds jaren niet meer is aangepast. Een minimumbedrag van Afl. 0,50 is niet meer van deze tijd, immers voor de teruggave van deze minieme bedragen moet de overheid een administratie bijhouden, hetgeen tijd en mankracht kost. Het verrichten van deze administratieve handelingen betekent voor de overheid dat hij onevenredig hoge kosten moet maken, in vergelijking met de

⁴ Dit is een beperking ten opzichte van de oorspronkelijke bij PB 1939, no. 66 indertijd ingevoegde vrijdombepaling in artikel 127, ten 12°, voor de kolonie Curaçao, die luidde: 12°. alle goederen aangevoerd ten behoeve van of voor rekening van het Curaçaos Gouvernement.

minimale bedragen die terug moeten worden gegeven. Met het oog daarop stelt de regering thans voor om dit bedrag te verhogen tot Afl. 25,-.

Onderdeel J

Ook de tekst van dit artikel zal ten gevolge van de voorgestelde wijziging in artikel 128 een modernere formulering verkrijgen.

Onderdeel K

De wijziging in ten 1° herstelt - materieel - de tekst van artikel 146 van de LIUD naar de situatie van vóór 9 december 1998, het tijdstip waarop de landsverordening van 17 november 1998 (AB 1998 no. 81) in werking trad. De reden voor deze wijziging is allereerst dat enige maanden na de datum van inwerkingtreding bleek dat de douane de bedoelde wijzigingen van dat artikel - en die in de in Artikel II van dat ontwerp aangebrachte wijzigingen in de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1) abusievelijk niet had toegepast. Het werd door de regering niet wenselijk geacht de importeurs van goederen op wie de nieuwe artikelen hadden moeten worden toegepast, maanden later te confronteren met de voor hen nadelige consequenties van de wijzigingen.

Bovendien werd op dat moment ook duidelijk dat de door de regering gewenste materiële en formele verbeteringen in de teksten van de LIUD en de Zegelverordening niet worden bereikt met de in de voormelde landsverordening van 17 november 1998 tot stand gebrachte wijzigingen. De eerste ondergetekende besloot derhalve de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen te instrueren de bedoelde wijzigingen te negeren, omdat hij inmiddels tevens een opdracht had verstrekt de genoemde landsverordening met terugwerkende kracht tot 9 december 1998 weer te herstellen in haar

oorspronkelijke staat. Aldus geschiedt door middel van het onderhavige ontwerp.

Overigens zijn de woorden 'algemene verordeningen' conform artikel 5, veertiende lid, van de Algemene Overgangsbepalingen (AB 1987 no. GT 3) aangepast in 'wettelijke regelingen' en beoogt derhalve geen inhoudelijke wijziging.

In ten 2° vervalt het tweede lid van artikel 146, met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2008, omdat per die datum de doorvoerzegel, vastgelegd in artikel 57 van de Zegelverordening, werd afgeschaft.

Ad artikel II

Hetgeen hierboven ten aanzien van onderdeel K van artikel I werd vermeld, geldt insgelijks voor de onderhavige wijziging, weshalve ten deze - korthedshalve - daarnaar verwezen zij.

Ad Artikel III

Ten aanzien van de inwerkingtreding van het onderhavige ontwerp zij vermeldt dat de vrijstelling opgenomen in artikel I, onderdeel H, ten 1°, onderdeel c, terugwerkt tot en met 1 oktober 1997, welke de datum is waarop aan de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen de opdracht is gegeven, vooruitlopende op de wetswijziging, de vrijstelling te gaan toepassen. De regering heeft hiertoe besloten, aangezien het heffen van invoerrechten zou betekenen dat de bedrijven deze kosten zouden doorberekenen in de prijs aan de consument.

Met betrekking tot artikel I, onderdeel H, ten 1°, onderdeel d, werkt de vrijstelling terug tot en met 1 december 1998, zijnde de datum waarop het bestaande contract met de olieraffinaderij op uitvoeringsproblemen stuitte.

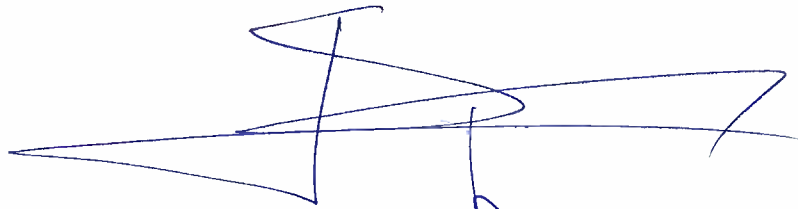
Artikel I, onderdeel H, ten 2°, ten 7°, onderdeel a, werkt terug tot en met 28 mei 1999, zijnde de datum waarop de ministerraad heeft

besloten om de vrijstelling die van toepassing is op industriële ondernemingen uit te breiden met het begrip machines.

Wat artikel I, onderdeel H, ten 2°, ten 7°, onderdeel c, betreft, werkt deze terug tot en met 1 september 2000, welke de datum is waarop de minister, belast met financiën, heeft besloten om toepassing te blijven geven aan de oude bepaling inhoudende de invoerrechtenvrijstelling voor drukkerijen.

Voor een uitleg over de terugwerkende kracht van artikel I, onderdeel K en artikel II zij verwezen naar de toelichting op de desbetreffende artikelen.

De minister van Financiën en Economische Zaken,

De minister van Justitie, *ai*

ARUBA

RAAD VAN ADVIES

Vondellaan 6 D, Oranjestad, Aruba
Telefoon (297) 583-3972 Fax (297) 583-4012

Handwritten signature
w.v.g.
2-6-09

*Staten van Aruba
Rechtsjare 2008-2009-6410
Bijlage A*

AAN ZIJNE EXCELLENTIE
DE GOUVERNEUR VAN ARUBA
T.A.V. DE MINISTER VAN JUSTITIE
ALHIER.

Handwritten signature
01/06/09

Uw kenmerk: LV-09/0021 **uw brief:** 22-4-2009 **Ons kenmerk:** RvA 78-09

Onderwerp: Ontwerp-Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer (AB 2000 no. GT 10) en de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1) (opschoning tekst algemene bepalingen, aanvullende vrijstellingsbepalingen en herstel wijzigingen) **Oranjestad, 27 mei 2009**

Naar aanleiding van bijgaande aan de Raad ter advies toegezonden ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer (AB 2000 no. GT 10) en de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1) (opschoning tekst algemene bepalingen, aanvullende vrijstellingsbepalingen en herstel wijzigingen), moge de Raad Uwe Excellentie het volgende berichten.

1. In artikel I, onderdeel G, van het ontwerp wordt de termijn waarbinnen het te weinig betaalde invoerrecht kan worden nagevorderd, uitgebreid van één naar vijf jaar. Gezien het feit dat het een grote uitbreiding van de navorderingstermijn betreft vraagt de Raad zich af in hoeverre de regering de belangen van het bedrijfsleven terzake heeft laten meewegen. De voorgestelde uitbreiding heeft tot gevolg dat bedrijven gedurende vijf jaren in onzekerheid blijven omtrent het betaalde invoerrecht. Dit terwijl het bedrijfsleven ten behoeve van de bedrijfsvoering juist is gediend met zekerheid aangaande het verschuldigde en betaalde invoerrecht. De Raad adviseert een beschouwing over de noodzakelijkheid van deze verlenging op te nemen in de memorie van toelichting.

2. Ten aanzien van de specifieke vrijstelling met betrekking tot de raffinage van ruwe olie zoals geregeld in voorgesteld artikel I, onderdeel H, ten 1°, sub d, vraagt de Raad zich af of deze niet tevens zou kunnen ressorteren onder de meer algemene vrijstellingsbepaling zoals opgenomen in artikel I, onderdeel H, ten 2°.

3. Voorgesteld artikel I, onderdeel H, ten 2°, regelt de vrijstelling voor industriële ondernemingen. Hoewel in de memorie van toelichting wordt getracht het begrip 'industriële onderneming' nader toe te lichten¹, is de Raad van mening dat onvoldoende inzicht wordt verschaft in de inhoud van dit begrip. Het betreft met name de vraag in welk geval er sprake is van een 'continu bedrijfsproces'. De Raad neemt aan dat de omstandigheid dat binnen een onderneming een continu bedrijfsproces plaatsvindt als onderscheidend criterium geldt ter bepaling of er sprake is van een industriële onderneming of een andersoortig bedrijf. Een nadere toelichting acht de Raad derhalve op zijn plaats.

¹ MvT, p. 11

DIRECTIE WETGEVING EN JURIDISCHE ZAKEN
Ing. JUN - 2 2009
Volg no. DWZ/05/05-9

In dit licht rijst de vraag wat het economisch beleid inhoudt ten aanzien van de bedrijven die als ambachtelijke nijverheid kunnen worden gecategoriseerd. Deze bedrijven zouden, gezien de definitie van het begrip 'industriële onderneming' wellicht geen aanspraak kunnen maken op voornoemde vrijstelling. De Raad vraagt zich derhalve af welke (financieel-economische) redenen ertoe hebben geleid om deze bedrijven uit te sluiten van de economische steunmaatregelen zoals die door de in het ontwerp geregelde vrijstellingen zullen worden bewerkstelligd. Dit klemmt temeer vanwege het bestaande economisch klimaat in Aruba dat ook onderhevig is aan de effecten van de wereldwijde financiële en economische crisis.

4. De Raad wijst er op dat in artikel II, onderdeel A, in het voorgestelde sub b van artikel 57, eerste lid, ten 20°, van de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1) na de dubbelepunt een bedrag is weggefallen en beveelt aan hierin te voorzien.

5. Voorstellen voor redactionele verbeteringen zijn in de marge van zowel het ontwerp als de memorie van toelichting aangegeven.

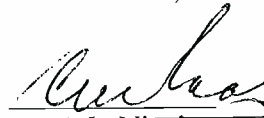
De Raad kan zich voor het overige met de doelstelling en de inhoud van het onderhavige ontwerp verenigen en geeft u mitsdien in overweging het aan de Staten aan te bieden, nadat met het voorgaande rekening zal zijn gehouden.

De Secretaris,

mr. H.A. van der Wal

De Voorzitter,

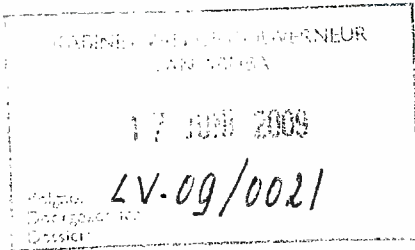

mr. A.L. Nicolaas

ARUBA

Staten van Aruba
zittingsjaar 2008-2009 - 648
Bijlage B

Aan: de Gouverneur van Aruba,
Plaza Eman 3,
ALHIER.

Uw kenmerk:

Uw brief:

Ons kenmerk: SW 23/09

Onderwerp: ontwerp-Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer (AB 2000 no. GT 10) en de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1) (opschoning tekst algemene bepalingen, aanvullende vrijstellingbepalingen en herstel wijziging)

Oranjestad, JUN 17 2009

Ik heb de eer u hierbij, mede namens mijn ambtgenoot van Financiën en Economische Zaken, aan te bieden het advies van de Raad van Advies d.d. 27 mei 2009, nr. 78-09, betreffende bovenvermelde ontwerp-landsverordening.

Onder punt 1 vraagt de Raad zich af ten aanzien van artikel I, onderdeel G, waarin de navorderingstermijn van 1 jaar naar 5 jaren wordt uitgebreid, in hoeverre de belangen van het bedrijfsleven zijn meegewogen, aangezien de voorgestelde uitbreiding de bedrijven voor vijf jaren lang in onzekerheid laat omtrent het betaalde invoerrecht, terwijl zij juist gediend zijn met zekerheid ten aanzien van door hen betaalde invoerrecht. De Raad beveelt aan om in de memorie van toelichting een beschouwing te geven over de noodzakelijkheid van deze uitbreiding. Hier zij opgemerkt dat, zoals reeds in de memorie van toelichting op pagina 3 is vermeld, deze uitbreiding in de praktijk noodzakelijk is gebleken in verband met de door de Douane uit te voeren administratieve controles. Daarbij wordt soms samengewerkt met de controlemedewerkers van het belastingkantoor (controleurs), teneinde een gezamenlijk controle voor alle belastingmiddelen uit te voeren. De controles met betrekking tot de directe belastingen kunnen een periode van vijf jaar bestrijken, aangezien de Algemene landsverordening belastingen (ALB) hiertoe de mogelijkheid biedt. Met name bij de vooromschreven samenwerking is de Douane het als een groot gemis gaan ervaren dat er voor de invoerrechten slechts navordering kan plaatsvinden over de periode van een jaar. Bovendien brengt deze korte termijn met zich mee dat er jaarlijks door de Douane veel meer

lenen.

elden. Derden kunnen aan dit schrijven geen rechter

Bij beantwoording datum en nummer

controles moeten worden verricht om het juiste bedrag aan invoerrechten te heffen dan voor de directe belastingen noodzakelijk is. Die behoeven immers slechts één maal in de vijf jaar plaats te vinden. Het argument van de Raad dat een bedrijf gediend is met zekerheid aangaande de verschuldigde en betaalde invoerrechten wordt zeker onderschreven, zij het dat eenzelfde argument geldt voor de verschuldigdheid en betaling van de directe belasting. Bovendien mag ervan worden uitgegaan dat een bedrijf dat aan zijn fiscale verplichtingen voldoet, deze zekerheid reeds heeft.

Bij punt 2 vraagt de Raad zich af of de specifieke vrijstelling met betrekking tot de raffinage van olie, zoals geregeld in het voorgestelde artikel I, onderdeel H, ten 1°, sub d, niet tevens zou kunnen ressorteren onder de meer algemene vrijstellingbepaling, zoals opgenomen in artikel I, onderdeel H, ten 2°. Dienaangaande zij allereerst opgemerkt dat de vrijstelling die in artikel 128, ten zevende, van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer (AB 2000 no. GT 10) is opgenomen voor industriële ondernemingen, beperkter is dan de vrijstelling die wordt voorgesteld voor olieraffinaderijen. Voor een industriële onderneming is slechts de invoer van machines vrijgesteld, terwijl daarnaast voor olieraffinaderijen ook nog de onderdelen en toebehoren van machines en werktuigen zullen zijn vrijgesteld. Uit ervaring blijkt namelijk dat een olieraffinaderij veel onderdelen en toebehoren moet invoeren om deze draaiende te houden. Het gaat daarbij om zeer specifieke, hoogwaardige en dure onderdelen en toebehoren. Daardoor kunnen de verschuldigde invoerrechten hoog oplopen en daarmee ook de productiekosten van olie. De ondergetekenden zijn van mening dat evenals elektriciteit en water, zoals aangegeven in de memorie van toelichting op pagina 7, olie een energiegoed is dat verbonden is met het algemeen welzijn van ons land. Door middel van een vrijstelling van invoerrechten kunnen de productiekosten van de voornoemde energiegoederen laag worden gehouden, wat uiteindelijk ten goede komt aan de consument omdat die productiekosten immers aan hem worden doorberekend in de prijs van die goederen. Ten slotte moet rekening worden gehouden met het feit dat een olieraffinaderij zijn producten ook op de internationale markt moet kunnen afzetten, waar vaste prijzen gelden; als de productiekosten in Aruba te hoog zouden worden, is hij uiteindelijk niet meer rendabel.

Onder punt 3 merkt de Raad op ten aanzien van het voorgestelde artikel I, onderdeel H, ten 2°, dat naar zijn mening onvoldoende inzicht wordt verschaft in de inhoud van het begrip 'industriële onderneming'. Naar de mening van de Raad is met name het antwoord op de vraag of er sprake is van een 'continu bedrijfsproces', bepalend voor de conclusie of er sprake is van een industriële onderneming dan wel een andersoortig bedrijf. De Raad acht hier een nadere toelichting op zijn plaats. In casu zij allereerst opgemerkt dat de vrijstelling voor industriële ondernemingen geen "nieuwe" vrijstelling is. Het ontwerp voorziet er in de bedoelde vrijstelling te splitsen in een onderdeel a, waarin een vrijstelling wordt voorgesteld onder toevoeging van het begrip machines, en

een onderdeel c, waarin expliciet voor drukkerijen een vrijstelling is opgenomen. De reden voor deze splitsing is reeds uiteengezet in de toelichting. Dat de Raad uitgaat van een nieuwe vrijstelling, waarvoor nieuwe begrippen worden geïntroduceerd, berust kennelijk op een misverstand. Immers, de vrijstelling voor 'industriële ondernemingen' is al in 1998 in werking getreden en wordt ook al sinds die tijd toegepast (deze vrijstelling is in het onderhavige ontwerp in onderdeel b ondergebracht). Ook is ten aanzien van deze vrijstelling nadere uitvoering gegeven in het Vrijstellingenbesluit, onder andere door vastlegging van een definitie van het begrip 'industriële onderneming', waar het begrip 'continu bedrijfsproces' deel van uitmaakt. Ten overvloede kan nog worden gemeld dat in de periode dat deze vrijstelling is toegepast, er voor de Raad van Beroep voor Belastingzaken slechts één maal een zaak is gevoerd waarbij de uitleg van het begrip 'continu bedrijfsproces' aan de orde is geweest. De uitleg van de Raad van Beroep wordt door de Douane bij de uitvoering van voornoemde vrijstelling steeds toegepast: er is sprake van een 'continu bedrijfsproces' als een bedrijf beschikt over vaste werknemers, grondstoffen, hulpstoffen en productiemiddelen waarmee je een nieuw product kunt vervaardigen. Daarbij geldt niet als eis dat er iedere werkdag gedurende 8 uur per dag, ook daadwerkelijk producten worden vervaardigd. Ook als producten op bestelling worden vervaardigd, waardoor er bijvoorbeeld maar 10 dagen verspreid over een maand wordt geproduceerd, kan er ook sprake zijn van een continu bedrijfsproces.

Voorts vraagt de Raad zich bij dit punt af, wat het economisch beleid inhoudt ten aanzien van de bedrijven die als ambachtelijke nijverheid kunnen worden gecategoriseerd, omdat zij, gezien de definitie van industriële onderneming, daar niet onder zullen vallen. De Raad vraagt zich hier verder af, welke (financieel-economische) redenen ertoe hebben geleid om deze bedrijven uit te sluiten van de economische steunmaatregelen, zoals die door de in het ontwerp geregelde vrijstellingen worden bewerkstelligd. Zulks, met name gelet op het economische klimaat in Aruba dat ook onderhevig is aan de effecten van de wereldwijde financiële en economische crisis. Korthedshalve zij hierop geantwoord, dat de uitleg van het begrip continu bedrijfsproces zoals dat hiervoor uiteen is gezet, de mogelijkheid openlaat om de vrijstelling ook op die bedrijven toe te passen.

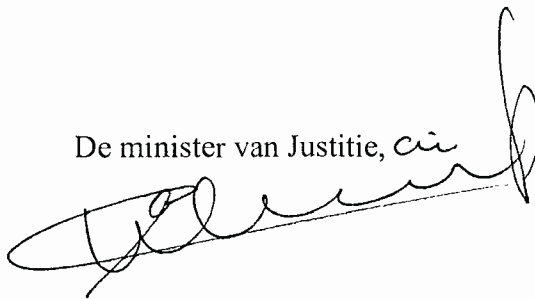
Het door de Raad bij punt 4, ten aanzien van artikel II, onderdeel A, in sub b van het voorgestelde artikel 57, eerste lid, ten 20°, van de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1), na de dubbele punt weggevallen bedrag, is aangevuld.

Ten slotte, zijn de in punt 5 gedane voorstellen voor redactionele verbeteringen in het ontwerp en de memorie van toelichting verwerkt.

De Raad kan zich overigens verenigen met de inhoud en de doelstelling van het ontwerp.

Ik veroorloof mij derhalve u de gewijzigde ontwerp-landsverordening en de daarbij behorende gewijzigde memorie van toelichting wederom te doen toekomen en u in overweging te geven deze aan de Staten aan te bieden.

De minister van Justitie, *ai*

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. van...' followed by a large flourish, written over a horizontal line.